

ГОЛОС України

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР

◆ № 35 ◆ Середа, 20 лютого 1991 року ◆

Ціна 10 коп.

ЧОМУ МИ НЕ СПИМО

Спробуй, чому б не переспати зиму, як ото ведмеді?
Переспати холод, «вдихати» духоту нагрітих квартир, а також переспати грип, купони, талони, обмін купюр, підвищення ціл і пожвавлення чутток, переспати референдум і перехід до ринку...
Прокіпнуться — а вже весна!
Але річ у тім, що навіть не кожен ведмідь може дозволити собі таку розкіш.
Спить лише той Потапович, котрий устиг запасти «лаограма» 30—40 жиру й знайти добре помешкання.
Решта (чи не більшість?) — вештається, як і всі ми, ходженнями-переходженнями дорогами у пошуках чогось, що могло б зіграти думу.
А тим часом лютий місяць — святковий місяць! (закінчення на 9-й сторінці)

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО

Замислюючись, Марта Лех, вона ж — Марія Калуська, дійшла висновку, що переспати стегі на правих сиринках — це примітивно і грубо. Краще — обминати їх дзвинним ставком. А тієї дівки нідиримість — не одне х нині!

Яна саме підирималася! Читайте на 12-й сторінці.

Ісус сказав:
— Той, хто зневажить свого батька і свою матір, не може бути моїм учнем, і той, хто зневажить своїх братів і сестер і не поїє свого хреста, на й, не стане достойним Мене.
Самуїл від Хоми — стор. 14.

Інформаційний кур'єр: Телетайп. Телекс. Телефакс

У ЧОРА для підписання Договору між Україною і Казахстаном з Києва до Ашхабату відбулася урочиста церемонія, яку очолює Голова Верховної Ради Української РСР Л. М. Кравчук. У складі делегації Голова Ради Міністрів — В. Фокін, заступник Голови Верховної Ради —

В. Гриньов, народні депутати УРСР, керівники республіканських міністерств та відомств. В аеропорту, прикрашеному державними прапорами СРСР, Казахстану та України, гостей тепло й сердечно зустріли Президент Казахстанської РСР Н. Назарбаєв, прем'єр-міністр респуб-

ліки У. Кеременов, заступник Голови Верховної Ради Казахстанської РСР С. Абайлдіні та інші офіційні особи. Представники громадськості, дітята у національних костюмах подали гостям з України вітні.

П РЕМ'ЄР-МІНІСТР СРСР В. С. Павлов на н'їтій сесії Верховної Ради СРСР виступив з пропозиціями про реформу розділення ціл і соціальної захист населення. Вчора на сесії обговорювалася ця доповідь голови уряду.

П ЕРШИЙ секретар ЦК національної Компартії Грузії К. Мгерішвілі закликає свою націю, миттєвцю її складною суспільно-політичному ситуацією в республіці і нтратою Компартією республіки авторитету з мас.

Факт і коментар

ВАЛЮТНА
СИМВОЛІКА

«Валюту я бачу!» — почувли доярки, механізатори та інші трудові люди, який подорожував по Кримсько-Кавказькій лінії на турбоході «Леонід Собінов», у... Новоросійську.

— Та звідки нам П'ятих? — обурилися організатори круїзу з Чорноморського пароплавання.

— А те нас не стосується. Прапор на судні який? Тож то й воно...

І довелось Новоросійську виключити з маршруту.

А прапор на «Леоніде Собінові» віднедавна і справді не радянський, а мальтійський. І належить судно вже не Чорноморському морському пароплаванню, як раніше, а спільному радянсько-грецькому підприємству «Транс-Бланс». Саме воно взялося подовжити вік турбохода, який після 25 років експлуатації підлягав списанню. Після ремонту на верфі в Пірей «Леонід Собінов» мав почати круїзи рейсом морями й океанами з іноземними туристами на борту, однак охочих поки що не знайшлося.

І тоді, аби не залишити без зарплати близько 400 членів екіпажу (радянських громадян), його зафрахтував колишній господар — Чорноморське пароплавання. І організував для радянських туристів круїз. За карбованці, звичайно. В Новоросійську ж за обслуговування судна в порту вимагають валюту.

Ні, нам, радянським, ця символіка не по кишені...

Георгій ВОРОТНЮК, власний кореспондент «Голосу України».

Питання рубя

ХТО ГОСПОДАР?

960 років стоїть на березі мальовничої Річки Віла Церква. Та небагато залишилося свідків майже тисячолітньої історії: церква, торгові ряди, поштова станція...

Поштова станція — єдиний на Україні комплекс споруд, що збереглися до наших часів з початку XIX століття. Вони є пам'яткою історії та архітектури, охороняються законом, про що свідчить відповідна табличка. Тут у 1846 році зупинявся Великий Кобзар, а 7 липня 1990 року за участю народних депутатів М. Гориня та Л. Скорика урочисто відкрито Центр народної культури, розташований Товариство української мови імені Т. Г. Шевченка «Промісвіт».

Центр культури відремонтував приміщення, справно сплатив наперед орендну платню. Та щось не сподобалося господарям — і вони вимагають звільнити приміщення. У разі затримки погрожують відірвати світло. Ім що, не потрібні гроші — адже три чверті будинку не використовуються. Справа в тому, що поштова станція належить відомству — міністерству зв'язку, а міськрада, бюджет якої зводиться з величезним дефіцитом, тут не господар. Куди жодаків посылати? Кому роздумувати, що гроші за оренду можуть піти на потреби міста — от хоча б на реставрацію інших пам'яток культури?..

Віктор ЗАВІЦЬ, Віла Церква.

Контора пише

Вінницьке Товариство української мови на Різдво дебютувало колядою та вертепом, а ще на сьоме запрошало гостей з Львівщини. Звернувшись до місцевої влади. Обликом підтримав. Здавалося, й міськвиконком згоден, адже парламент позначив Різдво червоним кольором. Була попередня домовленість із завідувачем відділом культури міськвиконкому товаришем В. Кавкою про виступи вертепів. Але наступного дня він сказав: «Відмовляюся, бо вінницьке радіо зачитало страшного документа!». Виявляється, наше радіо по дівці на день читувало документ «Львівських рухівців» про організацію вертепів... мітингів. Точне джерело його опусу відомо, але слова номінальського виконкому в справах культури товариш Д. Педорук організував телеграму від «обурених мешканців області» й просив львів'ян не приїжджати. Сумнозвісна «ніззя!» прозвучало й з вуст керівників освіти, і ті директори шкіл, котрі все-таки організували концерти, досі мають клопіт від місцевих бюрократів. Був виниканий «на килим» П. Ткачук, директор Уладівської школи № 2, один з кращих учителів області. Подібна ситуація в Осолінецькій школі з директором О. Гавриловим (Літинський район). Те саме — у тому ж районі з директором Дашковецької школи О. Колесником.

Мені пригадуються відвідини дрогобицькими вертепниками будинку сиріт у Вінниці. Дійство вразило дітей, а одна маленька дівчинка підійшла до своєї ровесниці й сказала: «Можна, я тебе по-

ПОЦЬОМАТИ?! НІЗЗЯ!

цьюмаю?». Плакали і вихователі, й колядачів. Незважаючи на перестрахі місцевого радіо, концерти й аертепні вистави відбулися. І залишили про себе добру пам'ять. До речі, про місцеве радіо. Вінницький радіокомітет має свою годину, позначену у республіканського телерадіокомітету. І часом використовує ту годину для популяризації ресторанних шлягерів на зразок «Не сипь мене соль на рану».

Леонід ФІЛОНОВ, голова Вінницької обласної організації Товариства української мови імені Шевченка «Промісвіт».

Гонорар прощу перерахувати на рахунок 001700079 у Вінницькому Житлоосіббанку на потреби хору Товариства «Промісвіт».

ІСТИНА — У ВИНІ

Точніше, в його відсутності. Об'єднання Молдавського підприємства існування, щоб відкритися у формі Головного управління виноградарства і винобизнесу Молдавського підприємства «Дача-Фенікс». Дача — старовинна назва території Румунії — Молдови. І, за деякими даними, «си родом давні» — це південь з винобизнесу. Фенікс — символ відродження. Ті, хто був останнім часом у Молдові, не могли не помітити різкої відмінності їхнього буття від нашого. Чимдирі чи не міряють «кріпакі» між пальцями і нігто, крім заїжджаних слов'ян, не хапає їх за плечі й не питає поспіхом: «Де кувин?» У магазині стоїть до десятка сортів вина, і черги — аж по підлогу.

Що турбує? Чи чоловік. На Україні три заводи молдавського підприємства (з тому числі у Києві). Вина — катма... Не подумайте: це лікар-психолог каже. Люди вживають кагор не гранчаками — ложками, бо це справді такі ліки. Та факт цей із зрозумілих причин не афішувався за часів Указу. Князям та жителям Чорнобильської зони не завадило б у невеликій кількості вживати замість клятої «білої» червоної вина — виводять стронцій (факт загальновідомий), насичують організм цим букетом унікальних вітамінних сполук.

Київський завод горік виробляв 142 тисячі декалітрів вина, на цей заплановано аж 90. Рада Міністрів УРСР

планувала в минулому році на республіку 22 мільйони декалітрів вина, на цей заплановано лише 17. Дефіцит вина сьогодні заведено пояснювати виробничими винобизнесами. Але ж це було в середині 80-х років, винобизнес сьогодні не рубають — поновлюють (і гроші знайшли, підвищивши ціни на вино), а винастає менше. Інший аргумент — недостатня кількість пляшок для вина. Та нещодавно «Московские новости» радісно повідомили всьому світові про встановлення у великій нашій столиці 300 автоматів для розливання вина. Нам же залишається «труднощі постачання».

Фірмовий лелека з гроном у дзьобі не дуже поспішає пролетіти над Києвом.

Вадим ПЕТРАСЮК.

ЧИ ЦЕ НАКЛЕП?

Стара жінка, здавалося, ледь трималася на ногах. Голова тремтіла, в очах блиїли слюзи. Вона не змогла навіть сама прочитати свою заяву. Що ж трапилось?

На Львівській асфальтовій вулиці, де був показаний аматорський відеозапис виступу кількох львів'ян у Полтаві, сесія транслувалася по телебаченню. І депутат, й телеглядачі впізнали Марію Білоус. Білоус серед виступаючих. Один тут же сказав, що вона приїхала у 1939 році в обози єнкаведистів, що її чоловік причетний до пограбування картинної галереї. Інший загадав, що колись вона нібито брала від сусідів хабару та обіцяла посприяти із вступом до вузу. І закрутилося...

На прес-конференції в обкомі партії М. Білоус відкинула звинувачення. Разом з іншими колегами переглянула весь відеозапис, що став приводом для бурхливих суперечок про честь і гідність, а також об'єктом вивчення для прокуратури. У Полтаві М. Білоус говорила про те, що на Львівщині гостро стоїть питання — бути чи не бути Радянській владі та Комуністичній партії. Білоус та інші доповідачі підтримали свої міркування компроматом, як от: голова Львівської обласної Ради В. Чорновіл взяв собі квартиру площею понад 100 квадратних метрів, буде 2 — 3-поверхову дачу, депутати витратили зібрані грошми гроші на пам'ятник Шевченку, отримують з-за кордону по тисячі доларів щомісяця, їздять у чорних «Волгах». Звучали й такі висловлювання, як «кримінальний тип», «чорна сотня», а один з доповідачів заявив, що «у 1945—1949 роках ми їх виховували, але були занадто добродушними».

Удільне князівство Ровеньківське: іду на ви

«Великі Ровеньки від Дьяконів до Кошарів!» — кинув бойовий клич князь Ровеньківський і зібрав підстави дружину. Спочатку використали Слово, агітуючи жителів Дьяконівського, Бобриківського, Ребриківського та Кошарівського посадів здатися на милість князя: 28 років тому їх відвоював суїд — князь Антрацитівський. Коли Слово не подіяло

— взяв непокінчених в облогу. Останні поки що вірні своєму князю і чекають навали... Середньовічна хроніка? Так би й було, якби князівство не називалось районом, посади — сільрадами, а надроду не був рік 1991 від Різдва Христового... У 1963 році, можливо, і не подумавши, ліквідували Ровеньківський район. За майже три десятиліття ін-

фраструктура повністю перебудована, жителів зацьку і зручно, та активісти Ровеньківської міськради агітують за відновлення району, припиняють продаж селянам продуктів через магазини міста... Антрацитівська райрада висловила протест. Звернувшись до Великого князя... обирали?

Юрій ЧЕПУРНОВ, Луганськ.

рувати, коли тут на короткий час і то покидати несила...

— Ким і якими б ви хотіли бачити своїх хлопців?

— Я хотів би, щоб вони чесно трудилися, були нелицемірними людьми і знали, що їхні діти і їхня праця мають бути відповідними і до минулого, і до завтрашнього дня. Щоб мої сини були в приязні з іншими людьми.

Він бесіду Володимир СКАНЯ.

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

ДЛЯ ЕЛІТИ:
ЕАЛЬНІСТЬ

ся значні кошти» (а спробуй не виконати поставлених умов), затвердила всі витрати, пов'язані із значним подорожчанням будівництва. До речі, гроші ці ж з нашої, платінки податків, кишені.

Це — що стосується престижності району. А тепер про «комфортність життя», в якому кожна квартира оцінюється... в 47 тисяч карбованців. Ні, не сподівайтесь прочитати щось надзвичайне. Усього в будинку 54 квартири, з них трінадцятих — 26, двокимнатних — 27, однокімнатних — одна з жилою площею відповідно 41,36 кв. м, 29,59 кв. м, 17 кв. метрів. Загальна площа, правда, солідніша, ніж у «хрущовках», але не більша, ніж у нових кварталах міста і вже тим більше не виходить за рамки загальноприйнятих будівельних норм і правил. Для переконливості зазначимо і висоту стель — 2,5 м.

Ось такий він, «будинок для айської еліти». Дорогий, звичайно, і який у замовника була можливість, він ці кошти залюбки витратив би на спорудження двох будинків на 100 квартир.

Пристрасті нааколо будинку на Тургенівській продовжують нагнітатися. Невдовзі Рада народних депутатів Шевченківського району «у зв'язку з погіршенням екологічної ситуації в районі вулиці Тургенівської», що між іншим, суперечить висновку комісії по архітектурі, містобудуванню і благоустрою, прийняла постанову припинити спорудження будинку і просити міськраду переглянути вже відоме рішення, а цю територію використати під сквер. Словом, ату П. «людину з руйнівцем». Нині вона не в пошани.

М. ЗАІКА, кор. Укрінформ. Київ.

Нуль уваги

КВ... У «МЕ... ВА...

До всього жир. До терп до подвійного не місце. Н... вийнати платі тіль і п'яти платою за тні!

Але до кві чий вагон звик.

Експеримент... ставляється.

14 лютого ловін спробу 19-й вагон «Світязь» Вагона — в душі кинули ред теплово загальмував. ти потяг шт... лкими труд розмістили. рндорах. З... отой дев'яти не виявилось. но як за ку виявляється.

ПРА

Знати пра... ний — найн... громадянина, що у нас на... граматичні... лізи. Ці п... метом об... нарі голів... секретарів... ний рад з ю... вання Київ... стріч підт... із замкнено... тої підт... цевих Рад н...

Першопри... бід — у не... жання орган... всеобщ. Пр... уряд. Резул... нова Радн... «Про заход... ці юридичн... Українськ... тут не без пр... 3-й пункт: відомства...

МУХИ Я НАР...

Виявляється, рад із собак... вати для о... ків, що пере... бандистами. В... розвинуті... живі істоти. М... запашом прив... відстані кіль... Методом ге... вважають учен... ти покоління... муться на зап... кеїну.

СВИНІ-РИБАЛ...

На острове... центральний океану живуть балки. Асп... стверджують, дово плавають... ні довають р... надцятиметров...

ТЕРПІННЯ НЕ ЗАВАДИТЬ... Американсь... у Флориді...

— 20 лютого 1991 року. № 35

Ветеринарний факультет Алабамського університету одержав сьогодні сладящину від померлого собаки. Мівійонерша Елвонора Річ доручила факультету догляд за своїми 150 псам. За її заповітом, університет одержить 12 мільйонів доларів, якщо хоч одна з собак проживе на майдані 20 років. Меднан зробили все можливе і одні з улюблениць Елвонори принесли їм мільйо-

на ви

ВИБІР, АЛЕ ЯКИЙ?

янка до керівника рес-
ки, керівника держави
нек знати, за що він го-
і вплутувати його в різ-
тання у бюджетні недо-
(Далі буде).

• ЯК УЖЕ ПОВІДОМЛЯВ «Г», установлено в Харкові відбувся установча конференція Демократичного конгресу — політичної мікрореспубліканської ідеології партії і руху соціал-демократичного, ліберального, загальнодемократичного і національно-демократичного спрямування.

У Будинку культури харківських будівельників зібралася безперлишня, сузір'я імен: Юрій Афанасьєв, Михайло Трахін, Володимир Лисенко, Академік Муржко, Володимир Гринько,

Юрій Бабало, Юрій Щербан, Олександр Єрмак, Володимир Філанко. Усі вони прибули на конгрес як ніби не гнаємими на весілля, а як лідери своїх партій, узявши безсередню участь в організації конгресу, і в ній потім працюючи реферційні комісії. «Демократична Республіка», Рух, «Свобода», Республіканська, Соціал-Демократична і Демократична партії Росії, Демократична, Соціал-Демократична, Партія демократичного відродження і Ліберальна спілка України, Об'єднана демократична партія Бі-

лорусії, соціал-демократи Литви, Латвії, Вірменії, Укроб'єднання, Казахстану — ось далеко не повний перелік партій і рухів, що заснували конгрес. Зараз, коли якимось і протестом досі злилися, настає час аналізу. Час дати змогу і з'ясувати — чи став конгрес важливим політичним шоу, чи прізвись до справжньої місії функціонального характеру у демократичному русі в СРСР, яким очима балтосхідні українці спробую розглянути деякі моменти з роботи конгресу, найважливіші документи.

ВІСНОВКИ МІСЦЯ З «ДЕМОКРАТИЧНОГО КОНГРЕСУ»

Чільні мейми в порядку денному заклади дає питання про політичну коаліцію демократичних сил і про ставлення до Союзнаго договору.

Попри всі розбіжності пропозиції були єдині — в умовах активізації сил, що відстоюють акції насильницьких дій, в умовах реальної загрози суверенітету республіки, як ніколи, важливо слухання зусиль різних партій і рухів.

У Заяві про створення конгресу до спільних сфер співробітництва було віднесено створення єдиного інформаційного простору — збірка інформаційного центру і другого кодового органу, координація зусиль у досягненні суверенітету, поширення ідей демократії, прийняття спільних заяв, протидія проявам тоталітаризму та утилітаризму.

Створення до запропонованого Центром Союзнаго договору також було майже єдиностанним — цей дозор практично консенсусно по суті утилітаризму створює Союз РСР, входить у співробітництво не тільки з республіканськими деклараціями про суверенітет, а й намагається з союзнами конституційним статусом республіки як суверенних держав.

Але важливим з'являється те, що чільні конгресу не просто відхилили проєкт Союзнаго договору, а спробували піти конструктивним шляхом, запропонувавши альтернативу. Була прийнята спільна декларація і як додаток до неї — проєкт Декларації про Європу. Азіатському Співдружності суверенних держав. Основою цього проєкту склав проєкт професора Басієвського і групи українських юристів, що творчо розвинули ідеї академіка Сахарова. Істотним є те, що Співдружність — не держава, в форма міждержавного співробітництва, на базувалася на загальнонаціональних нормах міжнародного права — доброзичливості, входу виходу, суверенітету кожної держави, неутруччю у внутрішній справі, вирішення конфліктів виключно мирними засобами, відсутність загальнопринятих збройних воєнних дій. До сфер співробітництва держав віднесені «стратегічна оборона і скорочення озброєнь, формування і розвиток спіль-

ного ринку, управління спільними системами енергопостачання, транспорту і зв'язку, охорона навколишнього середовища і створення спільної екологічної безпеки, гуманітарна політика, співпраця на забезпечення прав людини, національна безпека і боротьба з організованою та міждержавною злочинністю».

Щодо ж переліку сфер співробітництва, результати взаємних компромісів і тривалої попередньої роботи, були виражені такі сфери, як «звільнення політика, фінансова, кредитна і грошова політика, міграція і міграційна політика». Було вжито відомий термін «єдиний економічний простір».

Але незважаючи на всі компроміси, сім делегатів з трьох відділів, що підписали Заяву про створення конгресу, не підписали Спільну декларацію. Починаючи з британських делегатів, у цьому питанні цілком можна зрозуміти, вони не проти ідеї Співдружності, але змушені врахувати внутрішні політичні реалії. А ось позиція Української студентської спілки вилінула, як каку, чи, подив.

Головним, однак, на сьогодні є питання, як бути з референдумом по долу Союзу, що має відбутися 17 березня. Учасники конгресу прийняли відповідну резолюцію, в якій пропонується відкласти союзнаго проєкта референдумський референдум, але на вибір повинні бути поставлені два питання.

— чи вважаєте ви можливість збереження РСР як єдиної федеративної держави?

— чи вважаєте ви необхідним перетворення РСР у співдружність суверенних держав?

Якщо республіканський референдум провести не вдасться, то конгрес, відкинувши спільну бойкоту, заклинає сізати «оновлений федерація» тверде «ні».

Що ж, тепер слово — за українським парламентарієм. Маючи відомий пошук на верховній Раді і парламенті Росії залежить багато в чому доля цього референдуму. На мою думку, реальним є проведення республіканського референдуму паралельно із загальносоюзним.

Були прийняті й інші важливі резолюції, що стосуються до парламентів і народів республік, до молоді, до військслужбовців тощо. Конгрес повинен стати постійно діючим. На період між його конференційні рішення питанням, чим буде прийняти Консультативна рада до якої увійшли по два представники від кожної партії чи руху. Найближче засідання Ради, обрані Олександром Смічем.

А тепер декілька слів про найбільш напружені моменти конгресу, що повною мірою відбивають суперечності нашого суспільства.

У кульмінаційний момент конгресу виступили голови Консультативної Ради (Консультативної Ради) народного депутата Союзу і РРФСР Микола Філанко. Дорікнувши демократичну республіку, що занадто борючись проти Кремля, власних «Кремлів» не помічає. Трагично запропонував ввести до Заяви про створення конгресу пункт про те, що «учасники конгресу беруть на себе зобов'язання активно протидіяти будь-яким спробам ущемлення свобод та інтересів людини, звідки б вони не виходили» — а Центру республіканських чи місцевих органів влади.

Висловившись неросійським делегатами знайшли в цьому спробі утилітаризму і утилітаризму в справі республік і 21 голосом, проти при 10 «за» пропозиція Травніна була відхилена, після чого делегати ДПР перейшли у розряд спостерігачів.

Це й природно, що республіканські делегати, окрім російської, були проти. Як формулювання Травніна здалося занадто різким, сама його постанова — суперечлива, а особистості масштабу Сахарова, що могла б підтримати цю пропозицію, а за неї було б їй не могло.

І все ж, як по суті треба розцінювати пропозицію Травніна? З одного боку, і учасники конгресу, і майже всі партії, і парламенти республік окремостями у своїх документах пріоритет надають світовим співтовариством прав і свобод людини. Тому чи варто знову акцентувати

на цьому увагу? Але будьяка медала має і зворотний бік, а повсякденна практика зовсім не обов'язково впливає з самою обурливою теорією. Найбільше всі проблеми списати на «імперський шовінізм», хоч його реалізація все ще дуже небезпечна. Але будемо відповісти, чи завжди ми на місцях приймаємо обурливі рішення? Будемо відповісти, ніколи досвідчені демократичні сили республік на шляху до незалежності відстоюють певну частину нашої величезної території і від її місця. І не просто від шовінізму. Не просто, бо кожне найменше помилка буде занадто «стоїмим на караулом».

Націоналізм і загальнодемократичне. Для перемоги демократії вони не повинні, протиставляються одне одному. Сьогодні здобути народом реальної незалежності, це означає, уможовити демократичні перетворення. Але з необхідності автоматично не випливає достатність. Відомо, що величезну частину політиків Махмута Ганді, що привів народ Індії до незалежності, у різний час розколювали б на знак протесту, що застосовували сил англійським колонізаторам, і на знак протесту проти утилітаризму, який гурмує з боку місцевих аристократів.

Як хочеться сподіватися, що уроки історії не стануть марнотраттям часу! Наприкінці не можу не сказати про два моменти, що обдали всіх.

Литовська делегация принесла тригодинний фільм про політичні чорні військові іночі... Двадцятьчотирих на дівчину, роздавала гусениці тана. Ось вона же жінка. Шос говорять, що одні. Показали її біомодаль на череві. Вічної. Рачечної...

І перерахував останнім закінчивши. Микола не делегати починали... певну картоплю «з мундирами». «Імте, буде ласка, для демократії безладно». Пропопувала мила, добра жінка.

І солдати конгресмени радилі. Мов діти. Гаряча картопля грізнула у цей холодний зимовий день. Кожен «думав і мочал о чом то своєм». Але спільною була віра. Віра в силу Неупадку, в перемогу. Віра в Добру, вільну співдружність вільних республік, де кожне людина має право на Травніне, сповідуючи свою миття.

Артур БЛОУС, аспірант Київського університету — член Консультативної Ради Демократичного конгресу від Української ліберально-демократичної спілки.

УСТАНОВЧА
КОНФЕРЕНЦІЯ
ДЕМОКРАТИЧНОГО КОНГРЕСУ,
ЩО ВІДБУЛАСЯ
У ХАРКОВІ,
ВИСЛОВИЛАСЯ
ЗА ОБ'ЄДНАННЯ
ЗУСИЛЬ РІЗНИХ
ПАРТІЙ І РУХІВ
АБИ
ПРОТИДІЯТИ
ТОТАЛІТАРИЗМУ
УЧАСНИКИ
КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИЗНАЧИЛИСЯ І
ЩОДО ЗАПРОПОНОВАНОГО
ЦЕНТРОМ
ПРОЄКТУ
СОЮЗНОГО
ДОГОВОРУ.

Розмірковує читач

ТАРАНТ — КОНСЕНТИЦІЯ

Багато розмов навколо нового Союзнаго договору. Оскарів Верховна Рада України прийняла Декларацію про суверенітет, то потрібно розібратися проєкт нової Конституції УРСР, узявши за основу Декларацію. Проєкт опублікувати для всенародного обговорення. Після прийняття нової Конституції Верховною Радою, можна вести мову про Союзнаго договір. У цьому розумінні суверенна держава повинна мати державні кор-

дони, збройні сили, незалежну економіку, культуру, прависуду, свій гроші та багато що іншого. Якщо республіку, що прийняла Декларацію про суверенітет, укладуть між собою договори про некапала, взаємодопомогу, економічне співробітництво (при збереженні національності та на засадах рівності основ), тоді

ніхто не зможе диктувати своє волю державі. Якщо ж, навпаки, прависуду, гроші та державні, ніхто ними зверху не керує...

Тоді не буде потрібно багаточисельних центральних командно-адміністративних органів. Проблеми економічних відносин повинні вирішуватися Радою голів держав. А Рада голів держав, яка може збирати

тися у будь-якій державі Союзу Суверенних Держав. Микола Травнін й інші керівники партій і рухів, які Корнієві від них буде набавати більше, ніж від нас. Раді Міністерств. Раді з'їзду народних депутатів. Усе це відпадає, як не потрібне. Але ж ніхто не порушить братерства між російським, українським, білорусь-

ким та іншими народами. Це братерство зміцніє, наповнить новим змістом. На основі добра, згоди та любові.

Але потрібно, щоб Конституція кожної суверенної держави захищала права особової людини, національну її, віросповідання, політичного світогляду. Як за, такій Союз.

А. ВОЙТОК
с. Олександрівка
Казанківського району
Миколаївської області.

ПОЛІТИКА

ЧИ ЗНАЮТЬ УКРАЇНУ ЗА КОРДОНОМ?

Та все ж таки шанс для милого врегулювання конфлікту з'явився. Шанс, скориставшись яким можна буде уникнути кривавої сутички.

ЧОМУ МИ НЕ СПИМО

(Забігачка,
Початок на 1-й сторінці)

Отом, вадідьд, котрий у лю-
тому на спить, має нагоду пе-
решити ілюзію на гіршкх тви-
пин свого життя.

Починається зачі вісїлля.
Зима зустрілася з Васною,
Студений Микояа наспів
снігу — значить, буде врожай.
Православні й католїки, не-

хай і не в одні дєнь, відсвят-
кували Свїтїєння Господнє.

Їудеї готуються до Пурїму—
одного з найшанованїших свят
своїх.

А мусульмани п'ятьма намі-
зами відзначили дєнь і вечір
вознесїння пророка Магомета
на своїє небо.

Навіть цигані — і той, кажуть,
на Свїтїєння конукх продє!

Мабуть усе цє зовсїм не впа-
дає до збігїньє.

І навіть тїм, хто не прича-
ня, шнїзувати дїмні і свєтє,
свєтє ясє-такж дєрєвнє — у
вигадї сїмного сїту, морозу
і сонця, що наслїтє будє-яку
закїпопєтєку дїшу!

Христєфор ГРУША.

Фото

Миколє КОЗЛОВСЬКОГО
та Михайлє САЧКА.

Степан ПУШИК

Надбав сатана у нашім морі брід

Минулий рік для мене, київського селянського хлопця з галицького села Вікторова, був знаменитим тим, що чотири прозаїки: романісти Іванівна Вреша, «Старогорня», поетіс-ти Петро Зозуляк, Павло І «Кочубийка» відомою Даржавною премією УРСР Івані Тараса Шевченка. Сама тойі мене обрано народним депутатом України. А далі почався такий уцілюльний час, що про нього можна розповісти тільки в романі. Я написав і видав 18 поетичних збірок, кілька книжок запи-

сів фольклору, вірші до Вагетових пісень, публіцистики і наукові країї про «Сатану о плоту ігоравані». Робота у ларинаванні Україн обидва моя творчі діяльність, але все ж у альні годні віддаю поезію, про що засадище ці добірне вірші, написане на Україні і за кордоном.

Степан ПУШИК,
наурат Даржавної премії
УРСР Івані Т. Г. Шевченка,
народний депутат України.

ОДА ПЕРЕБУДОВИ

Духовні слуги і атеїсти
Таж хочуть добре кити, істи
і панувати... Це зарства
Знов розпалена від Христа!
А ви годуйте їх, трудації,
Бо а кити широкі лації!
Ім грих потрібний — На церкві
Є ще політич-наряни,
Що руки гриють там на цьому
Доножко нас і святого дари,
Цей до Москви, а той до Риму
Без татків... Ну а ви, сінці,
Хіба їдте на чайні?
Кричте на мітингах побідою,
Що якась церква напобідою,
Беріться за барки й чуби,
Ділі грих свої гриби,
Бо пради таж такі були,
Діх нас здобути шось мотки,
Та на здобути дурні п'яні —
Діх уярівці — три гатляни,
А осавта уря і нама,
У говоках суцільна тьма!
Кричте про Господа щосили,
А вчора ви церкві казали
Що вчора уярівці валовили
Топтали Бога чобітми!
Хреста знаєки від ворітми!
І Матір Божи утолїли!

Бігунку з кустоск'я має,
Штеми з лавіам вє ріанке.
Хоч хто вік зі То й сам не знає.
Серця істи хоч чам...
А в лавіа нині діл сумні,
Кому: свій розум майте рідні
Того ж ім біди, що дурні,
Ну а того дурні, що бідні!
Кити ж то будило похити!
Бо ж кити чубимось ми,
Ща третя сина вєді жити,
І прагне всіа перебудувати,<
І куню з наром ам дукати,
Хіба шлюю... і вілі! Дипулі!
І будате раби преславні
Катонки і православні,
Аби ам пріли нам, тобні
Ви думайте, асодіні й поплі!
І прищепляй-патріоті
Усі партацкі роботи!
В локоні проваїцкіх мавра
Осавтаїх котів, мотифаїх,
Турецьку кау, дімнати,
Топіть сійї інтелект, таланти,
І сачнік сінїтї діл бога,
І їдїть від кішкіх локоніх.
Вони не раз у нас бувають!
Худоби зваложи тїмля,
Пішніч, жита і рабі,
А нині нас, як жабівєв,
Солодими пачивом чистують
І знов над бідлом торкостують,
Що ми не а мірі, не а лобі!
Покладам хрест на перебудові,
А затеря всім нам поладулі!
Тоді безсмертє Україна
Поконі здріжне на коніках,
бо там, де Київ і Дніпро
Стоїть чорнобильське теаїр,
Ревторів ностіжнї жорла...
Ні, ще не змаркї! Ще не змаркї!

Замер й на говорі до сінїї горі,
Навіл говоріть мїр про Дообуш
Розкинула ріка зелені рукави,
А голубу сплю сковала ам кїд гору.
Плють воду з голонїх парол і сінїці!
Дамд-богоса злама, а не кустєла Гобі!
Тут кнєчє Господя Бог — сльоза на Чарніці,
Ридєчє Господя Бог — кров капла на Чорнобиль!

Надбав сатана у нашім морі брід,
Зірвавє іа онок—світ опалиа моментом!
У ту айгнву нїч атїшєся антірїд:
Вікраїє золотє—край діл екскріманту!
Тут юдєи ам юкні! Тут болі сінїї!
Народують Хрїста щороку й
розпїнають.
Танцює тїх народ, як грають у Москві!
Чорнобильський гонєк Вікраїї досі
грають!

ТУЛОНСЬКИЙ ЕТЮД

Тут, за Альпами за туманними,
Море динїтьє сінїї сон,
А Франція Фабіє кїд пїтанєми
Думю мїравє сїй Туюн.
Сїє тї динїтьєся в тую сторону,
Зїдані а прїметї сюдє,
Щоб єобанїє Грмєл Орлєкє
Надосїдїєні шє сїдї.
Гей, тї, Оркїну, графє Орлїну,
Сїну гатїєма без сїмї,
По Європі пїєчє гордім чинїном
І на діо європєкїє сїє.
Тїкїєм пам'ятїю час тїо збіскусє
Там, де замок тайї — Дантєвінє,
Де калєц королє Ліцїєнськїх,
Де кублю вальмїрїєнїх ностї.
Для Вікраїї тїє вєсь у зїтїну,
Гєнарєком зрїбїтє Версалє,

В Стїєніскїй вїмрє Аннє-матїєнє,
Пїдє батєвоє а вічєу дїє.
Дєсь у Ясєх кромовїтї: нїкнїу йї
Пїрїтїптанїк нас, кї трауї!
Коч і аєвє жє а кїд Татїєво
З рук Мазєкїєнїх булєтє.
Ой, не станєкї, як гєдалєсє,
Хоч шакїєскїє сїє не асїє!
Мозє Орлїєнєкїє кричїлєсь
І в Туюні нїє і в Нансі.
Прїбавїєнік віршє лєростї
У Парїєнї, у аврїє скїє,
Як у домї автєра «Шуєтє»
Орлїєн з ракою помїравє.
Вмєр над Рїєком вієн, Зєрїєкїєлєсє
Тє моглє, що й не зїєтїє.
На пїсьмї відїгнєчє зостєкєсє
Тє шє сїєз Українї сїдє.
27. IX. 1990 р. м. Туюн, Франція.

У МОНАКО

За довгіи днє нарієлє сїєчє бїх,
Кєзкує слєвоєкє сєчєє кїтї,
Над морєм мїсьчє дїєтїєся в тїо бїк,
Дє тї, моє безсмертєє Україно.
Тут, а Монє-Карє, іє зогнїє бучєтє,
Тут грають асїє! А нємї Господє грєсї
Монєко мє суєрєєтїєтї,
І Українє на кєкєрї має.
26. IX. 1990 р. Монє-Карє.

Я не раз поїдї амарї кїтєв
І сїдєв, бо кєтїєлємає кїтєв,
Я не раз сєкїєлї бїєрї мїтєв...
Тє нїчєго зїєтїє на кєчїєм.
Вїєнє сєрцє! Тє бучєтє бє Бог,
Кокїє Сїєнї і зїтїк, і лїєнї
Тєж, нєвїєшїємїє а бєз зїєлїєнї тїєх,
Що тїєкїє дєдємє у Азєвє.
Мєнє кїєнїєлї старїє і сєтєпї
І щодуєтї на євїєх лєнєкїєм.
Що на зїєлє дурнєнїєкє дїєчє обєрє,
І крєкєлє, мєв кєтїєнє, на кїєтїєм морє,
Бє зїєвїєшїєсє у Нєсїї дїєлє кїєлє Олєг,
А нєж кїєлє бєз нєвїєтїєнїєх на судєлєкїєм Оєкїє.
Пє бєтїєко — сєлєвїтїєнїє заснєжїєнїє Москїєн,
Юрїє — Дєвєгє Рукє! Алє вїєн євїєжє і мєкїєлї.
Тїє юнєн, Яєрєлєлє! Нє вірїє жїєлї!
Тїєкїє Олєгє нєругє тєрїтїєнїє на сїєлї!
Оєкїє з болєн вїєчє євїє у лєкїєх рїєк,
Тудїє з нєю вїєчєтїє дєбїрїє слугїє тїє дїтї.
Лїєлїє злїєшїєтїєлїє і Гєлєчїє лєєн Пє,
І на вїєгїєнїє Нєстєє лєєнїєжє єгїєтїє.
Рїє, над вїєгїєнїєжєм кєкїєлїє досїє шє б'є,
Нє євїє Оєкїємєсє у рєзєлїчїє кїтє,
А зє Кїєлєсємє в єїєз зїєкїє рїєк,
8 Пєрєзїєнїєм Брєдїє Нєстєєчєєкє...

Я ж ішов... І поплїє мєнїє пєч...
Я прїєшїєлє! А тїєх двєх зарубєлє.
Зєрїєкїєлєсє у зїє, тє у нїєг
Тєгїєкїє і єрєє на дєє лєєвє.
Мєнє зрєдїєє сєкїєжїєжїє — мїє рїєг,
І пєчє мєнє зрєдє, як рєвє.
Зєдїєтїєсє: оєс-єсє уєдїє
І дїшє відїєтїєтїє, як лєєлєчє.
Тє зєтїєлїєчє рїєнїє й їєу,
Хоч нє гєлєсє...
Й дєрєгє дєлєнє.

ПІСНЯ

А сїєг лєтїтїє і тєвє,
А сїєг лєтїтїє і тєвє,
І єрїєнїє крїєх зєкїєжїєнїє
у ієлїє.
Болїтє нє сєрїєчє рєнє,
Пєчє нє сєрїєчє рєнє,
Шїєкїєтїє звєкїєко кїєдїє
дїєжє зїє.
Мєйбїтїє — тєорємє,
Мєйбїтїє — тєорємє,
Чїє стємє сїє асїє кїєкїєтїє
дєвєстїє!
Мєїє пієсїє і пєємїє,
Мєїє пієсїє і пєємїє,
Нєнєчє зємїєєвїєє мєстїє.
А дє ж тїє лєрєнїєнїє!
А дє ж тїє лєрєнїєнїє!
Пєбїєтє зє кїєвєх кєлєу
нє рєзє,
Тєрїєкїєтїє мєнє — а кїєлє,
Тєрїєкїєтїє шє рєз — а мїєнє,
Зїєрїєкїє, алє зїєкїє, гєдїє,
Й асє...
2. XII. 1987 р.
Ієвєн-Фрєнкієєскїє.

КНЯЗЬ ОСМОМИСЛ І НАСТАСЬ ЧАГРІНА

Іє-зє Гєлєчїєє сїєвоє мїєсїєчє вєтєв,
У тїєрїє нє вєлєє сїєїє стїєнїє чїєлє,
У дїєрїєчє зєлєнїєчє зїєкїєє кєує,
В Пєрєзїєнїєм Брєдїє Нєстєєсєєкєє.
Гєй, сїєлєєчє мєчє, мєє Русєкїєє яєсїє!
Рєзєстїєлїєє сєпїє! І вїєн рєзєстїєлїєє!
Ідє нєнєчє кєбїєтїє і пєрїєбїєнїє кїєлє:
Рїєгє Нєстєє Чєрїєнїєчє бєрїєє спєлєнїєчє!
А шє а бїєдїєнїєчє вїєлїєє стєрєгє Чєрїє,
І тїєй дїєрїє, шє кїєдїє нїєсєє, пєстїєєнїєє а дїєнїєчє,
Тєм, дє Лієчїєнїєчє стїєрїєчє Рїєчє до Дїєстїєрє
І прє чєє мємєнтїє з бєрєгємїє кїєрїєтїєм.

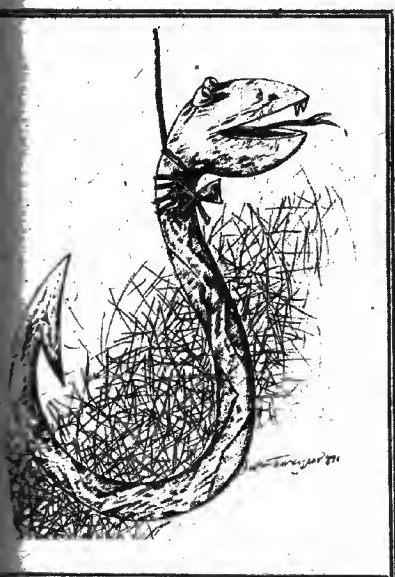
Що на зїєлє дурнєнїєкє дїєчє обєрє,
І крєкєлє, мєв кєтїєнє, на кїєтїєм морє,
Бє зїєвїєшїєсє у Нєсїї дїєлє кїєлє Олєг,
А нєж кїєлє бєз нєвїєтїєнїєх на судєлєкїєм Оєкїє.
Пє бєтїєко — сєлєвїтїєнїє заснєжїєнїє Москїєн,
Юрїє — Дєвєгє Рукє! Алє вїєн євїєжє і мєкїєлї.
Тїє юнєн, Яєрєлєлє! Нє вірїє жїєлї!
Тїєкїє Олєгє нєругє тєрїтїєнїє на сїєлї!
Оєкїє з болєн вїєчє євїє у лєкїєх рїєк,
Тудїє з нєю вїєчєтїє дєбїрїє слугїє тїє дїтї.
Лїєлїє злїєшїєтїєлїє і Гєлєчїє лєєн Пє,
І на вїєгїєнїє Нєстєє лєєнїєжє єгїєтїє.
Рїє, над вїєгїєнїєжєм кєкїєлїє досїє шє б'є,
Нє євїє Оєкїємєсє у рєзєлїчїє кїтє,
А зє Кїєлєсємє в єїєз зїєкїє рїєк,
8 Пєрєзїєнїєм Брєдїє Нєстєєчєєкє...

ОЙ ІВАН ОЗНИЙ»?

идентифікації імені «Грозний» був не Дем'янок, а вахмістр Іван Марченко. Проте, зокрема, розповідали на суді в Сімферополі в справі воєнного злочинця Федора Федоренка (страчений у 1987 році) товариші по службі — колишні вахмістри, які вже відбули покарання. Абсолютно не співпадають і описи зовнішнього вигляду Івана «Грозного» та Дем'янка.

На думку Ярослава Добровольського, при отриманні цих свідчень справа Івана Дем'янка, який тепер знаходиться в ізраїльській тюрмі Аялон, може бути докорінно переглянута.

Голова делегації, представник бюро конгресмена. Ед Нижник поскаржився, що через бюрократичну тяганину вони до цього часу не мали змоги ознайомитись і документально зафіксувати свідчення з цієї судової справи.

голова кооперативу по відділі живності, — представив чарівна візеринка тодішньому (нині лісові на підвізці в районі) голові молгослу імені Лєніна Скадовського району В. Коваленко.

Дуже примітно, — слово у слові продублював візеринка вже відомого нам товариша Куріного Вячеслава Миколайовича, оцінивши ділову приналежність погляду представництва кооперативного руху. По цей погляд обіцяв шифер. Не за гроші, а в обмін на ліщину. Місцем проведення операції було названо молгосп імені Кірова Муніципального району на Закарпатті. Саме туди й вирушили молгоспні автомашини з 20 тоннами літнього зерна. А моторна Калуська зустріла їх там власною персоною. Присіплені сліди підрахують згодом, що різниця поміж замученими ціною (12 копійок за кілограм) і ціною реалізації «наліво» (25 копійок) обернулася для ділової жінки 1709 карбованцями і 10 молійками чистого, мов поцілунком янгола, прибутку.

А шифер? Не вгадали. Подвижниця відділів живності слова дотрималася. У Таврію вантажником повернувшись з дефіцитом, як і годиться, моли треба підтвердити вступ до вір'я. Правда, шифер було добуто Марією Миколайівною шахрайським методом: по фальшивих намілах і ментальних та по іраденних паспортах. Але хто тоді про це відав? Зате лід «дефіцитний» авторитет голова молгослу вже без

А от ізраїльська прокуратура, яка підтримує звинувачення, цих проблем не мала. Ед Нижник також висловив велике прохання — опублікувати його звернення до тих в'язнів чи вахмістрів «Треблінки», які ще живі і можуть дати свідчення.

Мій батько був військовополонений, але він ніколи не був вахмістром і взагалі знаходився не в «Треблінці», — заявив на прес-конференції Іван Дем'янок-молодший. — Я прошу людей, які що-небудь знають про цю справу, зголоситись, щоб не стратили невинного мого батька за злочини якогось Івана Марченка.

Ситуація неоднозначна, але нині є хоч один сумнів у справі людини, яку можуть позбавити життя, потрібно ці сумніви розв'язати, — зазначив завідувач юридичним відділом Секретаріату Руху Юрій Авіаєв.

До речі, про права: в зв'язу з загрозою застосування Іраком хімічної зброї проти Ізраїлю, засуджений до страти Іван Дем'янок отримав індивідуальний протект.

Станіслав ЖУРІЛО,
журналіст.

жодних вагань «віддав» понад 16 тонн насіння соняшнику по 35 копійок за кілограм. На Львівщині кілограм лісових по 1 карбованцю 39 копійок і два Карусиний «навар» у 15 тисяч карбованців. А нової партії шиферу Коваленко та її не дочекався. Бо Марі-Марії не було моли: вона орудувала вже у сусідньому зі Скадовським райони.

Директор радгоспу «Каланчацький» М. Безуглий має честь познайомитися вже з «директором республіканської торговельної бази «Уирторгбудматеріали». Здавалось, саме не було послано на радгоспну землю це неземне диво...

...У радгосп «Рисовод» того ж Каланчацького району наша героїня прибула вже як «директор торгбазы з Дрогоби-ча».

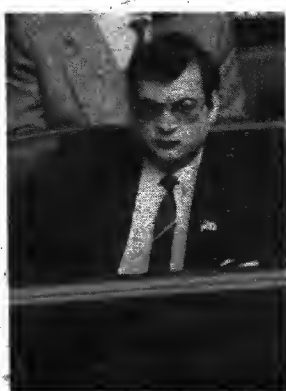
Потім у таний же слісб було «нагіто» радгосп «Партизан». Перед керівниками радгоспів «Колос», імені Ілліча та інших вона поставала в ролі скромного інспектора Львівського райзакотролю. Але пониження в посаді не позначалося негативно на її активності та ефективності: на Захід справно мчали вантажники із зерном, а поверталися — з цілющим прикарпатським повітрям у музаві. Бо бартерні умови, як не важко здогадатися, стали винюватися лише однією стороною.

Херсонський обласний суд визнає таврійських роззав потерпілою стороною. Але не визнає такою ж творця товаришів-біржових комбінацій Марію Миколайівну Калуську: її за судженням до позбавлення волі. Не зуміла ні обійти, ні об'їхати аж три статті Кримінального кодексу УРСР і серед них 150-ту. А йдеться в ній про приватно-підприємницьку діяльність. Статтю, досі чинну, попри всі балагани з високими трибуни і мікрофонів у парламентах про моральність підприємливості. Мабуть, тому не обійшла, що надто вже тонка грань відділяє підприємництво від шахрайства та ошукавства.

А нам би товарно-комерційні біржі, на яких не під прицілом Заному, в лід його дахом вести товарообмін доломатимуть ділові люди з енергією, ентузіазмом і діловою хатністю... Калуської. На яких не розбиватимуть вдарути серця господарників, а тішитимуть їх.

Володимир ГИГАТ, член спостережної комісії у справах законності виконком Херсонської обласної Ради народних депутатів.

Мал. Анастасія СТАНКУЛОВА.

У республіці, мабуть, не знайдеться людини, яку б не турбували проблеми зростання злочинності. Врешті-решт, усі ми хоч несподівано дити на сулі, не потерпіти за власне життя, за здоров'я, честь і гідність наших друзів, рідних і близьких.

До наших економічних, соціальних, політичних, міжнаціональних проблем за останні роки, додалася ще одна. Її дописав людина, охарактеризувавши як «примісний терор». Що це саме так, свідчать і статистичні дані Міністерства внутрішніх справ УРСР за 1990 рік, які ми й подаємо нижче. Бути спокійно в нашому домі чи бути свідком злочинного світу і нашої домороженої «маса ностри»? На це майже гамлетівське запитання я попросив відповісти Ярослава Конда, за голову Київської Ради з питань правопорядку та боротьби з організованою злочинністю.

— Злочинність, на вашу думку, — це соціальне явище чи кара Бога нам за «гріхи»?

— Злочинність оголошувалася у нас «перешкодою мінучого». Але сьогодні ми вже знаємо, що від законів життя не втечеш у розмови. Злочинність — це соціальне явище, тяжка хвороба нашого суспільства. Настільки тяжка, що й сьогодні дехто не хоче цього усвідомлювати. Це йде від довгого замовчання суті цієї проблеми. І лише кілька років тому ми її побачили. Та й то тільки контур — «начинку» ми ще не бачимо, та й причини до кінця напівталімо розкриваємо.

Причини злочинності, зокрема, соціальні: економічна криза, падіння дисципліни на всіх рівнях, неповага до закону, і у зв'язку з цим — відсутність безкарності. Таке суспільство приходить або до повного розвалу, або до серйозних наслідків, які загальмують його розвиток надовго.

Сьогодні ми спостерігаємо «вал злочинності». Але давайте розберемося, що це таке, чим він зумовлений. Визначається він за кількістю заяв до міліції, прокуратури, за якими й порушуються справи. І от що цікаво: кількість звернень громадян збільшилася неабияк, але коли проаналізувати їх, ціло побачили зростання насильницьких, норовливих злочинів, злочинів проти особи. Її здоров'я, життя, злочинів проти майна, як державного, так і особистого, — грабунків, ірадінок, розбоїв. Це — симптоматично.

Зниження загального культурного рівня, нехтування загальнолюдськими цінностями, аморальність і бездуховність — це теж живильний ґрунт для злочинності. Ви аналізували цей аспект проблеми?

— У зв'язку з цим мене найбільше турбує злочинність серед неповнолітніх. Ми й досі чомусь обминаємо молодь. Ад-

«РЕПРЕСІЇ ДО НЕ ДОВОДЯТЬ»

же це — наше майбутнє. Якщо так і далі триватиме, то всі наші високі помисли залишаться фікцією. Тут справді конче необхідна загальна культура, виховання в душі поваги до батьків, традицій, закону, релігії. У нас цього не було. Та й досі нема державної структури, яка б серйозно займалася молоддю, за винятком хіба що Комісії Верховної Ради у справах молоді, яка тільки-но створена. Ми тільки тоді беремося усім миром — спеціалізованими, благодійницькими, спортивними й іншими товариствами — за молодь, коли становище стає надто загрозливим. Приклад: Казань, Люберці під Москвою, наш Кривий Ріг, в якому за минулий рік вчинено 6 убивств із 10, які є на «рахунку» неповнолітніх Дніпропетровської області. Молодь — це проблема всіх великих міст.

— А як сьогодні в правоохоронних органах з криміналом «Мета виправдовує засоби»? Використовують, наприклад, провокації для розкриття злочинів?

— Сьогодні працівники правоохоронних органів навіть не працюють, а «вкालують» вдень і вночі. Особливо професіонали високого класу. Я міг би назвати по республіці таких чоловіків з чотирма й навіть присвоєвав би їм не клас — перший, другий, третій, а зваяння «професіонал».

А щодо провокацій, то я був і категорично проти них. Злочинець має сидіти у в'язниці, але «посадити» його туди треба законними методами. До провокацій вдаються через непрофесіоналізм. Злочинець завжди помилується, але брати його треба професіонально і вже потім довести всі попередні злочини. А спронувати можна будь-що. Згадайте сумовідому «Вітебську справу», коли за грати потрапили вевняні люди. На жаль, і сьогодні не можна стверджувати, що метод провокації назавжди стертий із свідомості правоохоронних органів. І це великий шматок роботи, особливо для керівників.

— А ви ображалися коли-небудь на несправедливі, брутальні прізвиська, якими люди щед-

ро «нагороджують» сьогодні міліцію, інші правоохоронні органи?

— Образи пішли не від чесних людей, тому ображатися не варто. Це теж від безкультур'я нашого. Я — не дівчинка, щоб ображатися, але ніколи буває сумно від того, що люди не розуміють, яка складна робота у міліціонерів. Люди нічого не знають про нашу роботу, у них не виховувалася повага до міліції, яка тільки на словах називалася «народною».

Згадайте жовтневі події минулого року, голодування студентів, прорив лідця біля Верховної Ради, коли старший лейтенант на руках виніс дівчину, яку могли просто затоптати. Скільки тоді бруду вилилося на голову міліціонерів, але вони встояли, не допустили кровопролиття. Вони варті найвищих слів подяки.

— А ви вірите, що злочинність усе-таки буде переможена? Прогноз професіонала.

— Можна сказати і «так» і «ні», а потім чекати, що вийде. 1991 рік буде важким для нас, бо не можна розривати рівень злочинності і соціально-політичну обстановку в суспільстві.

Однак у нас є реальні можливості знизити рівень злочинності. Ми можемо позбутися багатьох злочинів, якщо не зростає соціально-політична напруженість. Це в першу чергу побутова злочинність, яка дає нам понад 50 відсотків убивств з побутових причин, більш як 1000 на рік. Можемо ми знизити і майнову злочинність. Але спільно мають попрацювати всі відомства. За республіканською програмою боротьби із злочинністю, нею мають займатися 39 міністерств і відомств. Однак у нас сила-силенна питань по профілактиці злочинів, ліквідації умов, що сприяють виникненню злочинів.

Але й це дріб'язок. Нам треба серйозно переробляти систему перевиховання людей, які

вчинили злочинно-трудоу встановлюють, «викидують» міногенне поведінку набуло свідку.

— У виступав зміну всього мав.

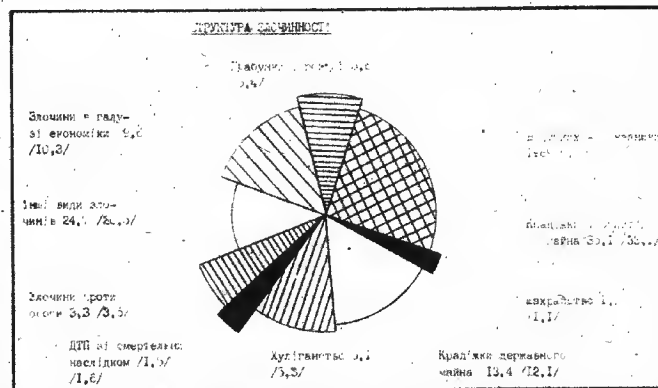
— У тому

— У декриміналізації переведенні злочинів з такі статті, злочини переформовані величезна в допущено в 1991 прийнято нового кодексу «накрутилася» тей, які дозволяють порушувати тоді як їх цілком перевищувати ми засобами. — це головні комісії сьогодні цього й практичним тити ці дріб'язкові бі: людина вкриттяччю неясності давати 2—3 ревіхованість на волі це цілком порушник сил працює. І який гуманіст себе, то буде й дити наказ із законом. Діти, що має всю його силу вус людей гуманіст.

Цього вчитися міліції і про і парламенту, відчувати тенденції роздумки. Репресії доводять.

Вів бесіду респондентки Волод

Олександр

Ярослав КОНДРАТЬЕВ:

«РЕПРЕСІЇ ДО ДОБРА НЕ ДОВОДЯТЬ...»

же це — наше майбутнє. Якщо ж і далі триватиме, то всі наші нинішні помисли залишаться фікцією. Тут справді кінце не обходиться загальна культура, як і закон, традиції, закон, релігія. У нас цього не було. Та й досі нема державної структури, яка б серйозно займалася молоддю, за винятком тієї що Комісії Верховної Ради у справах молоді, яка тількино створена. Мільйони тоді беремося усім миром — спеціалістами, благодійниками, спортивними й іншими товариствами — за молоді, яких становить став надто загрозливим. Приклад: Назар, Любери під Москвою, наш Крижаний Ріг, в якому за минулий рік вчинено 6 убивств із 10. Ці люди товариствами — за молодіх Дніпропетровської області. Молода — це проблема всіх великих міст.

— А як сьогодні в правоохоронних органах у кримінальному? Мета виправдує засоби? Використовують, наприклад, провокації для розкриття злочинів?

— Сьогодні працівники правоохоронних органів навіть не працюють, а «кавалюють» вдень і вночі. Особливо професійно високого рівня. Я ми б назвали їх «злочинцями в цивільній формі». Я навіть присвоював їм не клас — перший, другий, третій, а звання «професіонал».

А щодо провокацій, то був і категорично проти них. Злочини має сидіти у злочинці, але «посадити» його туди треба законними методами. До провокацій відносять через непрофесіоналізм. Злочинці завжди комуністи, але брати його треба професіоналізм і вже потім довести всі попередні злочини. А спровокувати можна будь-що. Згадайте суновинцю «Вітебську справу», коли за гратами потрапили невинні люди. На жаль, і сьогодні не можна стверджувати, що метод провокації назавжди стертий із скарбниці правоохоронних органів. І не великий шимок роботи, особливо для керівників.

— А як обралися коли-небудь на несправді, брутальні привласнення, якби люди мед-

ро «нагороджували» сьогодні відділі, інші правоохоронні органи?

— Обрали пішли не від чесних людей, тому обралися не варто. Це теж від безкультур'я нашого. Я — не дитина, щоб обралися, але інколи буває сумно від того, що люди не розуміють, яка ситуація робить у міліції. Люди нічого не знають про нашу роботу, у них не виконалася повага до міліції, яка тількино на словах називалася «народною».

Згадайте мітингі під мілукотого року, голодування студентів, прорив лагів бійці Верховної Ради, коли старший лейтенант на руках виніс дитину, яку могли пропустити заганяти. Сильні тоді брудно викликали на голову міліції, але вони не довелися кривопролиті. Вони варті найвищих слів подяки.

— А ви вірите, що злочинність усе-таки буде переможена? Прогноз професіонала.

— Можна сказати і «так» і «ні», а потім чекати, що вийде. 1991 рік буде важким для нас, бо не можна розривати овець злочинності і соціально-політичну обстановку в суспільстві.

Однак у нас є реальні можливості аналізу рівня злочинності. Ми можемо побудувати багато злочинів, якщо не зростає соціально-політична напруженість. Це в першу чергу побутова злочинність, яка для нас понад 50 відсотків убивств з побутових причин, білими ми 1000 на рік. Можемо ми знизити і майже злочинність. Але сильно мають кооперувати всі відомства. За республіканською програмою боротьби із злочинністю, нею мають займатися 39 міністерств і відомств. Однак у нас сила-силенна питань по профілактиці злочинів, ліквідації умов, що сприяють вчиненню злочинів.

Але я не дріб'язок. Нам треба серйозно переробляти систему переконування людей, які

вчинили злочини. Наші виправдо-вувальні установи не спрацюють, «викидають» у світ криміногенне пововнення, яке в молоді набуло професійного досвіду.

Заступаю і заступнику за зміну всього кримінального права.

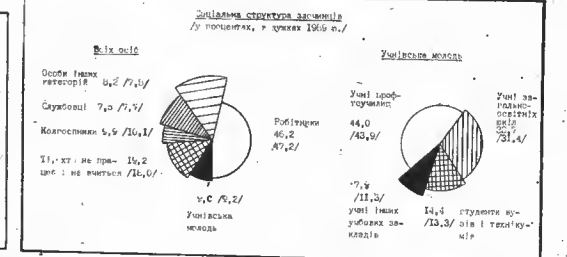
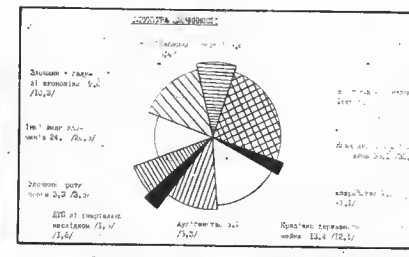
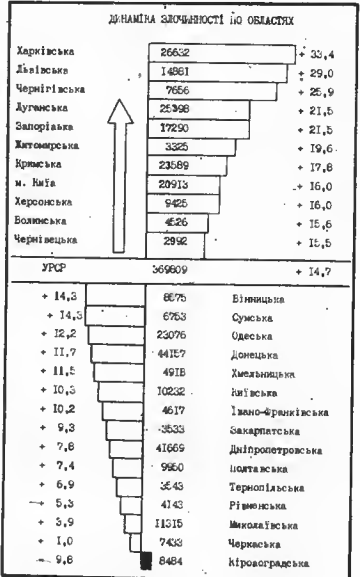
— У чому ризик позачає?

— У декриміналізації окремих статей Кримінального кодексу, переведенні деяких кримінальних злочинів в адміністративні. Б'єти статті, що за дрібнішими злочинами переставляють людину в сформованого злочинця. Це величезна помилка, яку було допущено в 1981 році, коли було прийнято Осново Кримінального кодексу СРСР. Згодом «напруга» ціла низка статей, які дозволяють безліч правопорушників загнати за ґрати, тоді як їх цілком можна було б переконувати адміністративними засобами. «Розв'язати» КД, — не головне завдання нашої комісії сьогодні. Вимагають цього й практики, на яких додатковим тягарем лягають усі ці дрібнішні справи. Уніфікація цих людей виправдані або дитинку колекту. Ну наші то давати 2—3 роки? Він що, перенесомість у в'язницю? А на волі це цілком можливо. Хай порушник сплатить штраф, виправдо. І якщо людина зрозуміє гуманність суспільства до себе, то буде вдячна йому, що й дитим закладе не сперечатися із законом. Державна сила не в законі, держава сильна тим, що має закон і застосує всю його силу, а тим, що виконує людей гуманним до них ставленням.

Цього вчитися треба всім: і міліції, і прокуратурі, і судам, і парламенту. Важливо чітко відчувати настрій суспільства, те чи інше розвинути громадської думки. Репресії до добра не доводять.

Він бесіду спеціальний координатор «Голосу України» Володимир СКАЧКО.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

КОНФЕРЕНЦІЯ БРАТСТВА

3 життя церков

у Києві відбулась друга конференція Всеукраїнського братства святого апостола Андрія Первозванного.

293 делегати з 17 областей республіки, які репрезентували парафії Української автокефальної православної церкви, обговорили проблеми міжконфесійної діалогічності, визначили подальші напрямки діяльності братства.

Братчини закликали всіх християн України припинити чвари, об'єднавшись на нині служинні Богові та Україні. Тримавши ознакою посередності було названо семис численних екстрасенсів та чаклунів, лекцій «завиць» Святого Письма, вчорашні проповідники атеїзму. Запрошені на конференцію

братства народні депутати УРСР Павло Мовчан та Олександр Шевченко у своїх виступах говорили про станцію руїну нашої духовності, мови, культури, про священний обов'язок кожного українця віддати всі сили великій справі національного відродження.

Юрій ГОРБАНЬ,
нореспондент Українформу.

ФУТБОЛІСТ-МІСІОНЕР

Милосердя

Колішній гравець юнацького складу київського «Динамо» Віктор Браничний живе нині на берегах Великих американських озер у штаті Мічиган.

«Він став першим українцем, якому за часів брекенської дозволити емігрувати до США. Там прочитав Біблію, відчув потребу покаяння. Згодом став благовісником Христового вчення в Бальтському центрі відомого проповідника Джонса Геста в Мінеаполісі.

Всі роки, що провів на чужині, не давали йому спокою думка: чи справжній він християнин, якщо, кинувшись

з принципі істини, не прагне віддати цю жму попу на рідку Україну. Центр Джонса Геста з ініціати Віктора звернувся до християн Америки з проханням зібрати кошти для місіонерської подорожі на Україну.

Торік вперше американські християни приїхали до Києва. На концертах духовної музики їх вразила жага людей до Христового віру. Вирішили приїхати ще раз.

Нинішній візит до Києва Браничного — підготовчий. У травні цього року представлятимуть делегація зі США, у складі якої будуть Джон Гест та втретє

Чарльз Лок, привезе до столиці України 120 тисяч прибічників Нового Завіту, релігійні брошури, часописи, буклети.

Асисти милосердя євангельських християн Америки — це не лише проповіді та благодійницькі концерти, а й конкретні матеріальні допомоги дитячим лікарням, інтернатам, дитячим будинкам: Ужого до відправки контейнер з ліками, медичним інструментом, одягом і взуттям.

Важитин ЛАВУНСЬКИЙ, оглядач «Голосу України».
Фот. Олександр КЛИМЕНКА.

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ХОМИ

35. Ісус сказав: — Там, де три Боги, там Боги. Там, де два, або ж один, Я з ним.

36. Ісус сказав: — Нема прокору, визнаного в своєму селіщі. Не лікує лікар тих, котрі знають його.

37. Ісус сказав: — Місто, споруджене на високій горі, укріплене, не може впасти, і воно не може бути утаємниченим.

38. Ісус сказав: — Те, що ти почуєш своїм вухом, поклади це другому вухом. Бо ніхто не запалася ситильника і не ставити його під посудину і ніхто не ставити його в поганий місце, але ставити його на підставку для ситильника, щоб всі, хто входить і виходить, бачили його світло.

39. Ісус сказав: — Якщо сліпий веде сліплого, обидва падають до землі.

40. Ісус сказав: — Неможливо, щоб хтось зайшов у дім сліплого і вали його слою, якщо він не візьме йому руки. Тоді лише він порятує його дім.

41. Ісус сказав: — Не турбуйтеся за ранку до вечора і в вечора до ранку тим, що ви зодігнете на себе.

42. Учні його сказали: — Нотрого дня Ти з'являвся нам і в який день ми побачимо Тебе?

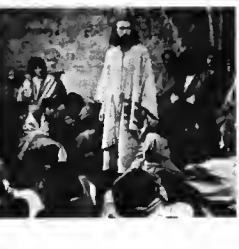
Ісус сказав: — Коли ви оглянете і не засоромитесь і візьмете ваш одяг, покладете його біля ваших ніг, мовби малі діти розпочнуть його, тоді ви побачите сина Того, хто вічно живий, і ви не будете боїтись.

43. Ісус сказав: — Не водочне ви прагли чутти ці слова, котрі Я вам говорю, і у вас немає другого, від якого ви можете чутти їх. Наблизь діл — ви будете шукати Мене і не знайдете.

44. Ісус сказав: — Фарисей і книжники взяли ключі від знань. Вони сховали їх і не впустили і не дозволили тим, котрі прагнуть увійти. Ви ж будете мудрі, які змії, і чисті, як голуби.

45. Ісус сказав: — Виноградна лоза була посаджена без Отця, і вона не укріпилася. І ніяк неможливо, і вона загине.

(Продовження)
Початок в № 24 № 21, 30).

46. Ісус сказав: — Той, хто має в своїй руці, — йому дадуть; і той, у кого нема, той найменше, що він може, у нього заберуть.

47. Ісус сказав: — Будете перекохані.

48. Учні його сказали йому: — Хто Ти, котрий говориш нам це?

Ісус сказав їм: — З того, що Я вам оповідаю, ви не вірите, хто Я? Але ви стали, як люди, бо вони люблять дерево і ненавидять палід його, вони люблять палід і не люблять дерево.

49. Ісус сказав їм: — Той, хто вивіль хулу ка Отця, — йому простимо. Але той, хто вивіль хулу на Духа Святого, не знайте прощення ні ка землі, ні на небі.

50. Ісус сказав: — Не збирайте виноград з терня і не жнийте смонини із верболозної колочни. Я вам не дасть плоду. Добрий чоловік виносити добре із своєї скарбниці. Недобрий чоловік виносити лихе із своєї скарбниці, бо від жапу серця він виносити негідне.

51. Ісус сказав: — Від Адама до Івана Хрестителя із народжених жінок немає лихе Івана Хрестителя. Але Я сказав: Той із нас, хто стане малим, пізнає Царство і буде більшим од Івана.

52. Ісус сказав: — Неможливо чоловічій сім'ї на двоє дітей, натягнути два луки, і неможливо робити слугу двом панам: якщо він буде слугувати одному, з другим буде брутальним. Жоден чоловік, котрий п'є старе вино, водочас не пра-

не винити вино молоде. І не наливають молодце вино в старі бурдюки, щоб вино не порвалось, і не наливають старе вино в нові бурдюки, щоб не зіпсували його. Не принають стару лавку до нового одягу, бо порветься вона.

53. Ісус сказав: — Якщо двоє в мирі одні з одними в одному домі, вони накуть гори: «Перемістимо». І вона переміститься.

54. Ісус сказав: — Якщо він говорить: «Зидки ви з'явилися»? Скажіть їм: «Ми прийшли від сату, від місця, де світло зродилося саме від себе». Якщо він говорить: «Хто ви?» Скажіть: «Ми Гого діти, і ми обранці Батька живого». Якщо він запитає: «Який знає у вашого Батька, котрий у вас?» Скажіть їм: «Не рух і спокій».

55. Ісус сказав: — Блаженні єдині і вибори, бо знайдете Царство, бо ви від нього і ви знову гуді помертві.

56. Учні його сказали йому: — В який день настане спокій тих, котрі мерли? І в котрий день Нонія Світ приходить? Він сказав їм: «Той спокій, котрого ви не маєте, прийшов, але ви не визнали його».

57. Учні його сказали йому: — Двадцять чотири пророки висловлювали в Ізраїлі, і всі вони сказали про Тебе. Він сказав їм: «Він залишила Того, хто перелік живий, і він сказав про Тебе, хто мертий».

58. Учні його сказали йому: — Обрізання корисне, а чи ні? Він сказав їм: «Якщо воно було утіним, і їх Батько започав їх і їх матерях обрізанням. Але істинне обрізання в Дусі виявило найвишню користь».

59. Ісус сказав їм: — Блаженні бідні, бо ваше — Царство Небесне.

60. Ісус сказав: — Той, хто зневажив свого батька і свою матір, не може бути моїм учнем, і той, хто зневажив своїх братів і сестер і не поїс свого хреста, ні Я, не стане достойним Мене.

61. Той, хто п'є, п'є сату, знаєш трупа, і той, хто знаєш трупа — світ не достойний його.

(Далі буда).

Переклад Олександр ГИЖА,
письменник.

ВЧЕННЯ ІСУСА ХРИСТА ЖИВЕ І ЖИВІТВОРНЕ, ВОНО НЕ ВІДАЄ СМЕРТІ, КОТРОЮ ПОЗНАЧЕНІ БУДЬ-ЯКІ ІДЕІ СВІТУ. БО ВСІ ВОНИ — УТОПІЯ, ПРОДУКТ НАЙЧАСТІШЕ ІЛЮЗОРНОГО МІСЛЕННЯ. ЩОБ ПІЗНАТИ ВИСОКУ НАУКУ ХРИСТА, СІННА БОЖОГО, ЗАМАЛО ПЕРЕЧИНЯТИ ЄВАНГЕЛІЮ ВІД ХОМИ. ТРЕБА, ПРОЧИТАВШИ, ВІДЧУТИ ПОТРЕБУ ЗАПІНТАТИ СЕБЕ: «ХТО Я? ДЛЯ ЧОГО ПРИЙШОВ У ЦЕЙ СВІТ? КУДИ ПРЯМУЮ?»

